

ZPRAVODAJ

obce Pěňčín

Březen 2008 - ZDARMA

V tomto čísle: z usnesení zastupitelstva obce • změny jízdních řádů ČSAD • zima v mateřské škole • výherci naší soutěže • foto z karnevalu v Bratříkově • informace o „Shengenu“ • velikonoční příloha • a další

Velikonoční úvodník a s ním i loučení

Vážení spoluobčané, po nedávných svátcích vánočních se nám kvapem blíží ty další, velikonoční. Jsou to svátky jara a svátky křesťanského a duchovního souznění.

Nejprve chci krátce napsat a vyjádřit se ke své kauze, která hýbala a jistě ještě hýbe děním v naší obci. Předem chci poděkovat Vám všem, kteří jste mě podporovali, podporujete i dnes a věřte mi. Velmi si Vašich názorů a podpory vážím a budou mi inspirací a pomocí v další práci.

Jak jsem již v minulých zpravodajích informoval, byl jsem žalován za to, že jsem vyrobil falešná stavební povolení pro projekt Pěňčinský náhrdelník. Chci zde znovu říci, že jsem to byl já sám, kdo se k tomu odhodlal a kdo na tuto nesrovnalost upozornil. S odstupem času svého činu lituji, dnes bych celou věc řešil jinak.

V polovině února proběhl v Praze soud, který mě odsoudil na dva roky s podmíněným odkladem na čtyři roky, zákazem výkonu funkce starosty a zákazem ověřování úředních listin na pět let. V době zpracování tohoto zpravodaje ale rozsudek není pravomocný a navíc nemám jeho písemnou podobu. Přesto rozsudek soudu respektuji, jeho jednání bylo věcné a férové.

Na základě tohoto jsem se rozhodl, bez ohledu na další vývoj svého případu, odstoupit na nejbližším zasedání obecního zastupitelstva z funkce starosty. Myslím si, že nyní je ten správný okamžik pro toto rozhodnutí. Navíc více jak dvanáct let mé aktivní práce pro obec si také říká o změnu. Jelikož mi není lhostejný další osud naší obce, zůstanu i nadále zastupitelem. Nyní je tedy třeba začít hledat vhodného kandidáta na starostu. Vybíráme s rozvahou, rozmyslem a ne za každou cenu. Pokud bude ze strany nového vedení obce zájem, jsem připraven pomoci.

Děkuji za podporu svým nejbližším spolupracovníkům, přátelům a své rodině. Jen oni vědí, kolik času jsem starostování věnoval.

Poslední únorový den se podařilo dokončit a podat žádost o dotaci z Norských fondů na celkovou rekonstrukci Kittelova domu. Věřím, že čtrnáct dnů usilovné práce stojí za to a přinese obci možnost dokončit obnovu této jedinečné památky, která se stane dominantou a kulturním centrem obce. Nepůjde tedy pouze o muzeum, ale o veřejnou budovu, kterou budou moci využívat místní občané, školy, spolky a sdružení ke své činnosti.

Jistě je toho ještě mnoho, co je třeba dokončit, připravit nebo vymyslet, co v obci chybí. Rada věcí se podařila, některé ne. To už asi patří k životu. Je za tím ale obrovské množství zkušeností, které je možné využít v další práci.

Přeji Vám všem krásné a radostné velikonoční svátky, do dalších měsíců a let potom hodně energie, zdraví, lásky a radosti. Obci Pěňčín přeji vše jen to dobré. Bylo mi ctí stát v jejím čele.

Váš

Richard Hübel

**Krásné Velikonoce
a radost
z každého prožitého dne
přejí zaměstnanci
OÚ Pěňčín**

Na Velikonoce se těší Pavlínka Neoralová, 6 let.

Usnesení ze zasedání zastupitelstva obce Pěňčín konaných dne 12. prosince 2007 a 30. ledna 2008

- ZO bere na vědomí vyjádření starosty k námítkám Ing. Šedivé, předneseným na posledním jednání zastupitelstva dne 3. října 2007 – diskuze při jednáních zastupitelstva a čerpání dotací z EU.
- ZO schvaluje rozpočet obce Pěňčín na rok 2008 vyrovnaný v příjmech a výdajích ve výši 15 720 000 Kč.
- ZO schvaluje rozpočtové změny za rok 2007 dle přílohy.
- ZO schvaluje zřízení nového pracovního místa a vyhlášení výběrového řízení – administrativní pracovník – úředník (zejména pokladní služby, evidence poplatků, správní řízení).
- ZO schvaluje uzavření veřejnoprávních smluv s městem Železný Brod na projednávání přestupků a správní řízení v evidenci obyvatel s účinností od 1. 1. 2008 do 31. 12. 2010.
- ZO schvaluje vyhlášení výběrového řízení na celkovou rekonstrukci Kittelova domu v Krásné č.p. 10 ve spolupráci s firmou Compet consult s.r.o., Liberec a právní kanceláří Havel – Holásek, Praha.
- ZO schvaluje změnu zřizovací listiny pro příspěvkovou organizaci obce – Základní školu Pěňčín, okr. Jablonec nad Nisou, s účinností od 1. 9. 2007.
- ZO schvaluje uzavření nájemní smlouvy č. 259N07/12 s Pozemkovým fondem ČR na pozemek ppč. 445/7 v k.ú. Bratříkov s účinností od 15. 4. 2004 (areál bývalého SZÚ).
- ZO schvaluje koupi pozemku ppč. 445/7 v k.ú. Bratříkov od Pozemkového fondu ČR.
- ZO schvaluje uzavření smlouvy o bezúplatném převodu pozemku, podle zákona č. 95/1999 Sb. o prodeji půdy, s Pozemkovým fondem ČR na pozemek ppč. 378/6 v k.ú. Jistebsko a ppč. 143/6 v k.ú. Huť.
- ZO schvaluje uzavření dodatku č. 1 ke smlouvě s EMSL, s.r.o., Liberec, na rekonstrukci veřejného osvětlení v Hutí (v rámci rekonstrukce NN) navýšení ceny o 19 870 Kč – od Huť č.p. 63 po č.p. 24. Celková cena bude činit 208 523,70 Kč.
- ZO bere na vědomí zprávu o havarijním stavu mostku přes Žernovnick v Hutí, který je jedinou přístupovou komunikací pro č. p. 24, 163, 23 a č.e.114 (mostek byl staticky zajištěn podepřením, další práce budou probíhat dle počasí).
- ZO schvaluje uzavření smlouvy s firmou Dalibor Kašpárek na opravu mostku v Hutí v celkové výši 512 625 Kč, včetně DPH.
- ZO schvaluje přidělení obecních bytů:
 - podkrovní byt č. 9 v Hutí 169 – Marcela Macháčková, Jistebsko
 - byt č.1 v Bratříkově 67 – Petr Horna, Bratříkov.
- ZO schvaluje dodatečné uzavření smlouvy na zimní údržbu místních komunikací s firmou KZS s.r.o., Jistebsko 23, s účinností od 15. 11. 2007 do 15. 3. 2008
- ZO schvaluje uzavření dodatku č. 4 smlouvy o odstranění odpadu č. 710078 – ceník za uložení odpadu na skládce Košťálov od 1. 1. 2008.
- ZO schvaluje smlouvu o spolupráci při zajištění dopravní obslužnosti na rok 2008 s Libereckým krajem.
- ZO schvaluje podmínky – formulář žádosti a smlouvu – pro poskytování dotací na podporu společenských organizací v obci.
- ZO schvaluje cenu nájmu nebytových prostor – potraviny v Hutí a Alšovicích od 1. 1. 2008 na 15 Kč/m²/měsíc.
- ZO schvaluje proplacení nevyčerpané dovolené starostovi obce za dobu dvaceti dnů ve výši průměrného platu.
- ZO schvaluje pořádání jízdy řidičů do vrchu na trase Huť – Dolní Černá Studnice dne 19. ledna 2007 za podmínky zajištění dostatečné pořadatelské služby, parkování návštěvníků mimo komunikace a zajištění řádné objízdné trasy.
- ZO bere na vědomí zprávu starosty obce o možnosti ucházet se o dotaci na odkanalizování obce formou kořenových čistíren odpadních vod a schvaluje vypracování studie odkanalizování celé obce kořenovými čistírnami odpadních vod, ve spolupráci s projektantem Ing. Hudcem.
- ZO bere na vědomí informaci Ing. Vokurky ke sbírce Zachraňme Kittelovsko, organizované firmou Kitl s.r.o., Jablonec nad Nisou.
- ZO schvaluje konání Rally Bohemia RZ přes Alšovice – místní komunikace Hamrštice a místní komunikace od zastávky v Alšovicích kolem pomníku.
- ZO bere na vědomí zprávu Ing. Halamy, předsedy kontrolního výboru, z jednání na výběr nového zaměstnance obce – administrativní pracovník. Zastupitelstvu navrženi tři kandidáti:
 - Petra Nikodýmová, Jistebsko
 - Jana Strnadová, Alšovice
 - Dana Suchá, Alšovice
- ZO schvaluje tajnou volbu nového zaměstnance obce – administrativního pracovníka a volí Petru Nikodýmovou novou administrativní pracovníci obce od 1. 2. 2008.
- ZO schvaluje pokračování v jednáních s vlastníkem budovy obecního úřadu Pěňčín 57 – SDH Pěňčín, o možném prodeji.
- ZO schvaluje přidělení obecních bytů:
 - Alšovice 13 – Marcela Macháčková,
 - Huť 169 – Elišce Niklové,
 - Bratříkov 100 – Eduardu Müllerovi.
- ZO bere na vědomí informaci o možnostech odkanalizování obce formou kořenových čistíren odpadních vod:
 - Ing. Hudec pracuje na zpřesnění umístění jednotlivých ČOV
 - je třeba najít místního člověka pro jednání s vlastníky domů a pozemků
 - žádat lze z POV – stavby ČOV – podávání žádostí je od 6. – 24. 10. 2008 !!!
 - maximální výše dotace je čtyřicet miliónů korun (maximálně sto tisíc korun na jednoho obyvatele).
- ZO schvaluje přípravu žádostí o dotace na akce:
 - kořenové čistírny a kanalizace
 - obecní rybníky Huť a Bratříkov
 - plynofikace – zatím není dotační titul
 - hasičská zbrojnice Huť
 - Kittelův dům
 - mostek Huť
 - opravy místních komunikací
 - přístavba hasičské zbrojnice v Jistebsku.
- ZO bere na vědomí informaci starosty o zamítnutí odvolání finančním ředitelstvím v Ústí nad Labem proti platebním výměrům Finančního úřadu v Jablonci n.N. na odvod za porušení rozpočtové kázně a penále za údajné porušení závazných podmínek smlouvy se SFRB na výstavbu čtrnácti bytů Pěňčín 59 – na základě žádosti obce ze dne 6. 12. 2007 bude o prominutí rozhodovat Ministerstvo financí ČR.
- ZO bere na vědomí potřebu stanovení ceny za běžný metr vrchního vedení elektrické energie ve vlastnictví ČEZ a.s. přes pozemky obce pro účely smluv o věcném břemenu.
- ZO bere na vědomí dopis pana Pastorka z Bratříkova 118 na nevyhovující odtok silničního propustku přes jeho parcelu, špatný výjezd z garáže na silnici a špatnou situaci pro chodce na silnici Jablonec – Železný Brod přes naši obec.

-ou-

VÝZVA pro znalce Pěňčína

Obec Pěňčín hledá touto cestou
jednu až dvě osoby, nejlépe
důchodového věku,
se znalostí obce Pěňčín
a jeho částí při přípravách
projektu kořenových čistíren
– komunikace s občany a majiteli
pozemků.
Jedná se o placenou práci
– projektant
pan Ing. Zdeněk Hudec.

Za padělání dokladů dostal starosta podmíněný trest

(ČTK - 14. 2. 2008) Starosta Pěncína na Jablonecku Richard Hübel (ODS) dostal za falšování dokladů k žádosti obce o zhruba osmatřicetmiliónovou dotaci ze strukturálních fondů EU dvouletý trest vězení podmíněně odložený na zkušební dobu čtyř let. Nepravomocný verdikt dnes vynešl trestní senát pražského městského soudu. Dvaatřicetiletý starosta se k činu před soudem doznal. Dokumenty prý falšoval, protože nechtěl, aby obec o dotaci přišla.

Hübel podle obžaloby v roce 2006 padělal, pozměnil a ověřil pětici stavebních povolení pro projekt, na který obec žádala skoro třicet osm milionů korun ze Společného regionálního operačního programu. Povolení byla povinnými přílohami žádosti o dotaci, kterou obec podala koncem března 2005. Ve dvou případech podle spisu vytvořil zcela nové dokumenty, které opatřil nepravdivým datem vydání a nepravdivým údajem o nabytí právní

moci, ačkoli stavební úřad v Železném Brodě ještě povolení nevydal. Ve zbylých třech případech na již platná stavební povolení doplnil falešný údaj o nabytí právní moci. Podle obžaloby to činil proto, aby všech pět povolení předložil ve stanoveném termínu. Podle spisu tak jednal s cílem dosáhnout neoprávněného vyplacení dotace, a to ke škodě České republiky a ekonomických zájmů EU.

Hübel se k jednání popsanému v obžalobě při své výpovědi přiznal. Údajně zjistil, že stavební úřad nestihne vydat dvě z pěti potřebných povolení v určeném termínu, a tak vytvořil zcela nové dokumenty. U zbývajících tří prý na poslední chvíli zjistil, že na nich chybí razítko o nabytí právní moci, ale již se nedostal na stavební úřad, a proto je opatřil falešným potvrzením. To vše prý udělal, protože nechtěl, aby obec o dotaci přišla.

Podle spisu se pak starosta ještě začát-

kem února 2007 u pracovníků místní policejní Centra pro regionální rozvoj snažil vyměnit falešná povolení za pravá. Ti k tomu ale nepřistoupili a obec od projektu odstoupila. Ministerstvo pro místní rozvoj poté podalo trestní oznámení.

Dotaci z EU chtěla obec na projekt Pěncínský náhrdelník. Projekt měl propojit průmysl, zemědělství a turistiku. Počítal s exkurzemi do sklářských dílen a továren, do stájí s domácími zvířaty nebo na farmu, kde se vyrábějí koží šaty.

Obec přibrala do projektu jako partnera firmu Fipobex. Liberecký kraj považoval Pěncínský náhrdelník za jeden z nejvýznamnějších projektů na rozvoj turistiky. Náklady projektu byly předběžně vyčísleny na více než 63 milionů korun. Část nákladů měla pokrýt dotace z fondů EU ve výši téměř 38 milionů korun, zbytek měl být financován z rozpočtu obce a kraje. Obec a Fipobex pracovaly na přípravách projektu zhruba tři roky a vložily do něj asi tři miliony korun.

Obec a firma odstoupení od projektu oficiálně oznámily koncem února 2007. Ve společném vyjádření stojí jako důvod odstoupení například „kriminalizace celého projektu“ nebo pochybnosti některých obyvatel i členů zastupitelstva obce. Kritikům projektu vadilo, že peníze půjdou do soukromého majetku, a zpochybnili i partnerské smlouvy. Projekt prověřoval i Úřad pro ochranu hospodářské soutěže.

Je souzen za něco, co nezpůsobilo nikomu škodu

I když nemám ve zvyku psát do novin ani komentovat dění kolem sebe a v podstatě jsem součástí takzvané mlčky většiny, smířím se s přeměty a prosazováním nedotknutelnosti horních nevím kolika tisíc, reaguji na článek o starostovi obce Pěncín panu Hübelovi. Protože jsem jedním z podnikatelů, kteří začali podnikat hned v roce 1990, zažil jsem mnohé, a to nejen v souvislosti s podnikáním.

Chci hovořit (psát) o zkušenosti s obecním úřadem v Pěncíně. Postavil jsem jeden dům, dva domy zrekonstruoval a následně i několik provozoven, jak v Jablonci nad Nisou, tak v Liberci. Když se můj syn rozhodl ke stavbě svého domu, prosil jsem ho jen o jedno – aby nestavěl v katastru Jablonce nebo Liberce, jinak neručím za stav jeho i mého duševního zdraví.

Syn – jako nadšený prvostavebník si nedokázal představit nekonečnou míru nesmyslných povolení, potvrzení a výjimek včetně úředníky oblíbených lhůt na vyřízení sebemenšího kousku papíru pro jiného úředníka. Vše jsem mu mohl demonstrovat na „jednoduchém“ záboru chodníku třeba pro opravu fasády, jehož vyřízení vydá zhruba na šedesát dní v roli prosebníka. Ovšem chodník je ještě fajn, protože se za to vše mohu o jeho čistotu bezplatně starat. Hlavně v zimě je to sladká odměna za povolení na tomto chodníku cokoliv dělat.

Syn si tedy našel pozemek ve správě obce Pěncín a nestačil jsem se divit. Starosta Hübel po telefonátu, kdy již při tomto prvním hovoru byl velmi příjemný, dal termín schůzky (pozor – nebylo to ani v pondělí, ani ve středu) a opravdu nás v úřadu čekal. Měl upřímnou radost, že

syn chce stavět rodinný dům právě v Pěncíně, a začaly se dít věci. Nejen, že nám dokumenty, které mohl, napsal na počkání, ale zavola i do Železného Brodu na stavební úřad a sám nám vypsál, co všechno si má syn opatřit, kde, u koho a přidal i telefony pro tyto úředníky.

Na obecním úřadu v Pěncíně jsem nikdy předtím nebyl, pana starostu jsem nikdy neviděl, ale to, jak se nám on i celý úřad věnoval, mě konsternovalo. Po dvou návštěvách této instituce a dvou návštěvách stavebního odboru v Železném Brodě teď již syn čeká na vydání stavebního povolení, které bude co nevidět.

Mrzí mě tedy, že pan starosta Hübel je souzen a ostouzen jako člověk, který chtěl pro sebe cosi získat. Tak, jak jsem ho poznal, věřím, že pouze vedl papírovou válku s byrokraty, kteří (jak je dobrým zvykem) nebyli schopni rozeznat dobrý úmysl od podvodu. Bohužel zřejmě nebylo na tyto jakkoliv pamatováno, a proto náhlý záchvat poctivosti a trest pro člověka, který se dokonce i sám ke všemu doznal, a kterému šlo jen o blaho obce.

V době nesmyslného mrhání státními penězi, kdy se vozí sněh sem a tam a dělají se i jiné nesmysly, kdy stavíme nejhorší dálnice za největší peníze v Evropě, je nakonec odsouzen tento PAN starosta za něco, co vlastně ani nikomu nezpůsobilo sebemenší škodu.

Je mi to, jako řadovému člověku, moc líto, kam jsme došli. Stejně, nebo o to víc, si budu pana Hübela vážit a budu si ho pamatovat jako příjemného, vstřícného a ochotného úředníka a člověka.

Ladislav Kopál, Jablonec nad Nisou

Zdroj: Jablonecký deník

22. 2. 2008

Přehlídka dechových orchestrů

Dne 19. 4. 2008 proběhne v Jirkovské sokolovně přehlídka dechových orchestrů s možností posezení i tance. Představí se čtyři dechové orchestry včetně železnobrodské Broďanky. K poslechu i tanci budou vyhrávat od 14 do 18 hodin.

Železnobrodská radnice na tuto akci zajišťuje autobus, který podle dostatečného zájmu v obcích bude podle harmonogramu přistaven.

Vstupné 40 Kč. Zveme všechny milovníky dechovky k příjemnému posezení.

Více informací se objeví na plakátech a na webových stránkách města www.zeleznybrod.cz.

Odpadové hospodářství

● S dotazy na TDO, se změnami smluvních dohod i se stížnostmi v oblasti odpadového hospodářství a poplatků se obraťte na Petru Nikodýmovou, která na tomto úseku pracuje od 1. února 2008.

● Vyzýváme občany, kteří nemají uhrazen poplatek za odpad za I. pololetí 2008, aby tak učinili co nejdříve. Pokud jste se dostali do finančních potíží, dostavte se na OÚ dohodnout si splátkový kalendář. Platby lze provést do pokladny OÚ v úředních hodinách nebo bezhotovostním převodem na č. účtu 0963 242379/0800 – zavolejte na OÚ bude vám sdělen váš variabilní symbol.

Úřední hodiny – telefon 483 397 028

Po - St 7.00 – 11.00 12.00 – 17.00

Čt 7.00 – 11.00 12.00 – 15.00

● Ještě jednou připomínáme, že od 1. ledna 2008 je změna vyvážení čtrnáctidenního cyklu: **v sudý týden** jsou vyváženy nádoby na komunální odpad se zelenou, žlutou a červenou známkou, **v lichý týden** jsou vyváženy JEN nádoby na komunální odpad se zelenou a červenou známkou.

● Druhy známek vyлеpené na popelnících:

zelená známka – týdenní svoz

žlutá známka – 14 denní svoz – sudé týdny v úterý

červená známka – kombinovaný svoz 1 x 1 T 1. 11. – 30. 4. + sudé týdny v úterý 1 x 14 D 1. 5. – 31. 10.

Žádáme vás o přistavení nádob večer před vývozovým dnem. Změnou vývozového čtrnáctidenního cyklu neplatí dřívější dohoda o odpoledním vývozu nádob.

● V naší obci je vytvořen systém mnoha variant, jak nakládat s odpady. Ten umožňuje využívat všechny nabízené možnosti k ukládání odpadu a eliminovat černé skládky, které poškozují přírodní a veřejné prostředí. Přesto stále nacházíme na katastru obce – na hřbitovech, v lesích i u zastávek pohozené odpadky. Ne vždy je tam zanechal obyvatel naší obce. Jsou zde ponechávány počítače, spotřebiče, ošacení, injekční stříkačky, pneumatiky, součástky od automobilů, ale i vraky aut... odklizení a zneškodnění těchto produktů odčerpává z obecní pokladny peníze, které by se daly lépe využít. Již v předešlém zpravodaji jsme vás žádali, abyste u plných zvonů či kontejnerů na plast neponechávali žádný jiný odpad a aby tabulové sklo bylo vha-zováno do zvonu pro barevné sklo. Dále prosíme, abyste do kontejnerů na papír nevhazovali domovní odpad v igelitových taškách. Slupky od brambor, konzervy od kočičí stravy a kelímky, tam opravdu nepatří. Děkujeme. Děkujeme občanům, i těm ve školním věku, kteří vzorně třídí odpad a využívají v obci zvony s kontejnery i pytle žluté a oranžové.

Sdružení nezávislých kandidátů pro obec Pěňčín vás informuje

Vážení čtenáři, omlouváme se za absenci našeho článku v minulém čísle místního zpravodaje. Nebyl nám dán dostatečný časový prostor, a proto v posledním, v pořadí druhém zpravodaji roku 2007, náš článek chyběl.

Jelikož nebyla možnost vás oslovit a popřát vám v novém roce hodně zdraví a spokojenosti, doufám, že toto přání přijmete i dodatečně.

Ohlédneme-li se za minulým rokem z hlediska informací, jejich tok v této dosti bouřlivé době, mírně řečeno, váznul. Dva zpravodaje při událostech, které proběhly naší obcí, to je opravdu málo. Internet nevlastní každý z občanů obce a ostatní zprávy se čtenář dozvěděl z tisku a televize. Průběh tohoto dění se přenesl i do letošního roku. Co bylo správné a pro obec prospěšné, o tom je předčasné psát, to ukáže jenom čas. Zatím si o tom musí čtenář z dostupných informací udělat svůj úsudek sám.

Z hlediska toho, co bylo zlepšeno v naší obci a co můžeme očekávat, lze kladně hodnotit již zmíněný přechod na křižovátku u zastávky v obci Pěňčín, zlepšení osvětlení a dokončení úpravy cesty u hřbitova Bratříkov od lípy k Pavlatovým. V letošním roce můžeme reálně díky dvou

mírným zimám očekávat zlepšení místních komunikací. Finanční zátěž na zimní údržbu byla jistě výrazně nižší. Pak už jde o rozhodnutí, kde nás nejvíce „tlačí bota“, která z komunikací potřebuje nejdříve opravit, a to záleží i na vašich požadavcích.

Ostatní projekty, jako je plynofikace, kořenová čistička, dostavba Kittelova domu, prodej zimního areálu, problém s dotací na přestavbu „zelené školy“, jsou otázky otevřené, závislé na mnoha okolnostech, které je ovlivňují. Každý z těchto projektů má své nedostatky a k jejich řešení je potřeba znát důkladně jejich problematiku. Pokud chce někdo v těchto projektech být nápomocen, musí mít dostupné a pravdivé informace. Proto otázky na tato témata nesmějí být brány jako „rozvracení obce“. Vždyť průhlednost projektů je zárukou jejich zdárného vyřešení.

Doufám, že v článcích následujících místních zpravodajů obce Pěňčín bude patrná snaha řešit naše problémy s tím, že se o nich bude hovořit i psát. Vždyť problémy byly, budou, a to si zastírat nemůžeme. Musíme je ale rozumně řešit.

Ing. Karel Dubský

Občanské sdružení Diakonie Broumov ve spolupráci s Obecním úřadem v Pěňčíně vyhlašuje **III. HUMANITÁRNÍ SBÍRKU** od 24. března 2008 do 4. dubna 2008

- letního a zimního oblečení (dámské, pánské, dětské) ze zimního oblečení především kabátů a bund
- lůžkovin, prostěradel, ručníků, utěrek, záclon, látek
- domácích potřeb - nádobí bílé i černé - vše jen funkční
- peří, péřových příkrývek a polštářů, dek a příkrývek (obyčejné, vatované, larisy)
- hraček a školních potřeb
- novin, časopisů a knih
- nepoškozenou obuv (dámskou, pánskou, dětskou)
- kabelek, tašek, batohů a peněženek

Místo sbírky: Dřevěnka – Pěňčín 29

čas: 9 – 12 hod., 14 – 17 hod., v jiný čas pouze po telefonické dohodě

Kontaktní osoba: Pavel Šourek

Tel.: 724 005 038, e-mail: p_sourek@iex.cz

Věci, které vzít nemůžeme: lyžařské boty; oděvy z umělých vláken (silon, nylon, dederon); ledničky, televize a počítače (nebezpečný odpad); nábytek, jízdní kola, lyže a dětské kočárky (transportem se znehodnotí).

Prosíme, balte věci do igelitových pytlů či krabic, aby se transportem nepoškodily.

Děkujeme za vaši pomoc.

*Diakonie Broumov je nezisková humanitární organizace, která poskytuje materiální pomoc potřebným občanům u nás i v zahraničí a dává práci lidem, kteří jsou těžko umístitelní na trhu práce. Více na www.diakoniebroumov.org
Diakonie Broumov – 224 316 800, 224 317 203 (fax).*

Informace o schengenském prostoru

Dne 21. prosince 2007 se Česká republika stala součástí „schengenského prostoru“ a zrušila kontroly osob na hranicích, které ji dělily od sousedních států. Rozšířením schengenského prostoru o ČR a dalších osm států Evropské unie (Estonsko, Litva, Lotyšsko, Maďarsko, Malta, Polsko, Slovensko a Slovinsko) vzrostl počet schengenských států z patnácti na čtyřicet. Zóna volného pohybu osob tak zahrnuje území sahající od jižního cípu Španělska až k norskému pobřeží u Barentsova moře.

Volnost pohybu přes vnitřní hranice schengenského prostoru není absolutní. I po zrušení hraničních kontrol je třeba

dbát na dodržování pravidel vyplývajících z předpisů daného státu. Schengen nijak nemění místní omezení vyplývající z pravidel silničního provozu, ochrany přírody a krajiny či soukromého majetku. Důležitě je respektování omezení pohybu v národních parcích a národních přírodních rezervacích a dodržování místního dopravního omezení.

Veškeré informace související se vstupem České republiky do schengenského prostoru jsou k dispozici na stránkách www.euroskop.cz/schengen, které jsou součástí oficiální informační kampaně věnované této problematice.

-red-

Silniční přeshraniční spojení v LK po Schengenu

Místa protnutí státních hranic	Země	Specifikace komunikací	Omezení průjezdnosti
Petrovice	Lückendorf	SRN II/270 S 132	do 3,5 tuny + BUS
Hrádek n. N.	Porajów	Polsko I/35 1026	do 12 tun + BUS
Kunratice	Bogatynia	Polsko III/03511 352	do 6 tun + BUS
Habartice	Zawidów	Polsko I/13 355	do 6 tun + BUS
Srbská	Miloszów	Polsko III/2918 12367	do 3,5 tuny + BUS
Nové Město pod Smrkem			
	Czerniawa Zdrój	Polsko II/291 361	do 6 tun + BUS
Harrachov	Jakuszyce	Polsko I/10 3	bez omezení

-redakce-

Změny jízdních řádů regionálních linek ČSAD Jablonec nad Nisou od 3. 3. 2007

Linka 530050 Jablonec nad Nisou – Loužnice – Jirkov – Železný Brod

- z důvodu nulového využití již nebude provozován spoj 23 (ve 4:20 z Hrubé Horky do Železného Brodu)

Linka 530130 Desná – Tanvald – Velké Hamry – Držkov – Železný Brod

- spoj 37 bude z Tanvaldu směr Plavý odjíždět až v 19:08 hod.; v Tanvaldě, aut. st. vyčká na spoj 22 linky 530030 z Harrachova nejvýše 5 min.

Linka 530140 Železný Brod – Koberovy – Turnov

- u všech spojů nově vložena zastávka Koberovy, Besedice, odb.
- spoj 2 jede z Besedic již v 6:41; v zastávce Koberovy, Besedice, odb. je ve dnech školního vyučování možnost přestupu na spoj 31 linky 530180 do Malé Skály a Jablonce n. N.

● **Autobusové nádraží Jablonec nad Nisou**

Od 3. 3. 2008 předpokládáme změnu v uspořádání stanovišť na autobusovém nádraží v Jablonci nad Nisou. Všechny spoje budou nově odjíždět pouze ze stanovišť umístěných podél chodníků. Stanoviště č. 1 a 4 budou i nadále pod střechou naproti budově předprodeje. Podél opěrné zdi vedle budovy předprodeje budou umístěna nová stanoviště č. 5, 6 a 7 (dosud zde byla stanoviště označená 13 až 16).

Rozmístění spojů od 3. 3. 2008 bude následující:

Stanoviště č. 1

- Železný Brod přes Huntřov
- Železný Brod – Semily – Lomnice n. P.
- Nový Bor – Ústí n. Labem – Most

Stanoviště č. 2

- Železný Brod přes Alšovice
- Rádlo

Stanoviště č. 3

- Železný Brod přes Bratřikov
- Železný Brod přes Jirkov
- Držkov – Vysoké n. J. – Jilemnice
- Jelenia Góra
- Špindlerův Mlýn, Berlin

Stanoviště č. 4

- Praha
- Hlinsko
- Hradec Králové – Brno

Stanoviště č. 5

- Liberec
- Hodkovice nad Mohelkou
- Turnov přes Frýdštejn

Stanoviště č. 6

- Turnov přes Malou Skálu
- Jablonec n. N., Rýnovice
- Jilemnice – Vrchlabí – Trutnov – Náchod

Stanoviště č. 7

- Tanvald – Desná – Kořenov – Harrachov
- Tanvald – Kořenov – Vysoké n. Jizerou
- Tanvald – Plavý – Zlatá Olešnice
- Nová Ves n. N. – Albrechtice v J. h. /Tanvald
- Josefův Důl

ČSAD Jablonec nad Nisou a.s.

Příspěvky do zpravodaje jsou vítány!!!

Vážení čtenáři, do zpravodaje obce můžete své příspěvky, stížnosti, články, poznatky, zážitky, o které se chcete podělit s ostatními, přinášet osobně nebo je zasílat na e-mail: spikova@pencin.cz.

Čím více lidí přispívá do zpravodaje, tím je zaručena větší pestrost a zajímavost. Je známo, že příspěvky se shromažďují vždy od vydání posledního čísla až do stanovené uzávěrky. Neodpovídáme za stylizaci příspěvků a tiskové chyby a příspěvky nemusí vyjadřovat stanovisko redakce. Děkujeme.

-redakce-

Řidiči z povolání POZOR!

Změna zákona

č. 247/2000 Sb. „autoškoly“

Od 1. dubna 2008 vstoupí v platnost v zákoně o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel změny přijaté Z.374/2007 z 6. 12. 2007, který zapracoval příslušné předpisy Evropských společenství.

Nové znění zákona zejména rozšiřuje dobu školení nutnou pro získání průkazu profesní způsobilosti řidiče, bez kterého nemůže řídit „řidič z povolání“ vozidla pro skupiny řidičských oprávnění C, D, + E a jejich podskupiny.

Původní dobu školení – 16 hodin – nahradí vstupní školení v rozsahu minimálně 140 nebo 280 hodin s písemnou zkouškou u obecního úřadu formou e-testů.

Doporučujeme všem osobám, které předpokládají získání tohoto průkazu, aby kontaktovaly nejlépe nejbližší autoškolu nebo se informovaly na odboru dopravy i na další změny.

-red-

Jízdní řády v mobilu

- aplikace s jízdními řády do mobilního telefonu
- výhodou oproti ostatním způsobům hledání spojení prostřednictvím mobilního telefonu je, že po stažení a instalaci aplikace již neplatíte žádné poplatky při vyhledávání spojení!
- ke stažení na www.csadjbc.cz nebo na www.thorin.wz.cz, kde najdete i bližší informace

Soutěž Poznej svůj Pěňčín, vesničku svou střediskovou

Správné řešení:

1. Rybník v Huti – „Štrýnclák“
2. Sáňkařská dráha v Krásné
3. Rekreační chalupy ve Štebrově
4. Lavička nad Alšovicemi u Skaliček
5. Alšovice
6. Chalupy v Huti směr na Jistebsko

V minulém vánočním zpravodaji byla vyhlášena soutěž pro děti i dospělé. Ačkoli jsou Pěňčičané hraví, mnoho jich nenašlo odvahu své soutěžní typy předat a zasoutěžit si. Často jsme slýchávali - nejsme si jisti, možná by to mohlo být, ale ...

Do soutěže dospělých se nakonec přihlásili pouze dva stateční účastníci - Marie Kurfiřtová z Hutě a Jaroslav Coufal z Bratříkova (viz foto). Oběma byl předán likér - Kiti Šláftruňk.

-red-

Soutěž pro děti – řešení lidových pořekadel:

1. Ranní ptáče dál doskáče.
2. Co se v mládí naučíš, ve stáří jako když najdeš.
3. Jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá.
4. Lepší vrabec v hrsti než holub na střeše.
5. Dvakrát měř, jednou řež.
6. Tak dlouho se chodí se džbánem pro vodu až se ucho utrhne.
7. Každý chvilku tahá pilku.
8. Neříkej hop, dokud jsi nepřeskočil.
9. Kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá.

10. Kdo se bojí, nesmí do lesa.

Do soutěže se přihlásily děti z Mateřské školy v Pěňčíně. Všechna výtvarná díla jsou krásná a zdařilá (najdete je na této a na vedlejší stránce). Není jednoduché vybrat jednoho výherce a tak děti ze školky byly odměněny společným dárkem - Zpěvníky pro malé i velké I. a II. díl Písničky z pohádek a dětských filmů, s podpisem pana Ondřeje Suchého.

-red-

Foto malých výherců.

Vítězné obrázky našich dětí

Petr Pešek, 5,5 roku – Můj dům se zahradou.

Soutěž Poznej svůj Pěňčín, vesničku svou střediskovou

Vítězné obrázky našich dětí

Zdeněk Pěkný, 6 let – Naše školička.

Markéta Halamová, 5,5 roku – Zahrada ve školce.

Radek Votoček, 6 let – Kittlův dům.

Ondřej Brožek, 6, let – Naše školka.

Velikonoce už klepou na dveře a děti ze školky se na ně těší

Co si myslí děti ze školky o Velikonocích?

Petr Pešek: „Moc se těším, až si vykoleduju hodně sladkostí“.

Markéta Halamová: „Já mám ráda Velikonoce, protože se mi líbí nálepky na vajíčkách“.

Jan Kosejk: „Rád šlehám holky pomlázkou“.

Ondřej Brožek: „Konečně vytáhnou kolo a můžu si hrát na písku“.

Karel Zasche a Radek Votoček: „My máme raději zimu, protože se můžeme koulovat a stavět sněhuláky“.

Štěpánka Vélková: „Jaro je pěkný, můžu trhat fialky, hezky vonějí“.

Ředitelka MŠ Hana Hornová

Kresba vpravo je od Markéty Halamové, další obrázky v tomto zpravodaji namalovali Ondra Brožek, Daniela Daničková a Pavlínka Neoralová.

Od zimy až do jara v Mateřské škole

Letošní zima sněhem skutečně šetřila. Děti se i přesto rozhodly, že se postarají o zvířátka, aby netrpěla hladem. A tak jim do lesa pilně nosily nasušený chléb a mrkev. Často se také zastavily v areálu fy Fipobex, kde nakrmily koně. Hana Hornová

Kroužek filatelie

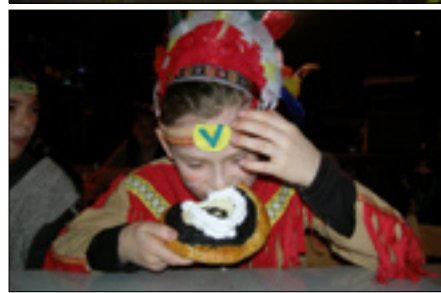
Do začínajícího kroužku filatelie v Pěncíně zveme zájemce o sbírání poštovních známek. Kroužek je určen především pro děti. Začínající sběratelé obdrží do začátku malou sbírku zdarma. Pravidelný kroužek se koná v zasedací místnosti obecního úřadu Pěncín každou středu od 16 do 17 hod. Na nové filatelisty se těší

Lubor Niederle, Jistebsko
tel.: 776 893 592

Dětský karneval Bratříkov

Dne 23. února 2008 se konal v Bratříkovské sokolovně dětský karneval, který organizovali hasiči a hasičky z Bratříkova. Děti i rodiče mohli soutěžit a vyhrané soutěžní poukázky vyměňovali v kouzelném krámku za drobné odměny. Na obrázku je vítěz soutěže „nejrychlejší koláčojedlík“ Jakub Kožíšek, atmosféru karnevalu dokumentují i další foto na této straně dole. Na závěr karnevalu jsme vybírali nejzdařilejší masky. Byla to velmi těžká práce, protože všem dětem to moc slušelo, takže naše rozhodování nebylo vůbec jednoduché. Děti měli ze soutěží a z drobných odměn velkou radost. A o to nám šlo především, udělat dětem radost a vidět jejich na tváři smích a spokojenost. Chtěl bych touto cestou poděkovat všem členům, kteří se aktivně podíleli na přípravě a samotném chodu dětského karnevalu i večerního sedmého hasičského plesu.

starosta SDH Bratříkov Šourek Pavel

Velikonoční obloha

Už o Vánocích astrologové byli oblohou překvapeni. Ráno ve tři hodiny na Štědrý den zakryl Měsíc na půl hodiny planetu Mars. Mars je krásná a tajemná planeta, ale ve starých dobách býval často označován za symbol válek i všelijakých nepoctivostí (ale on za to vůbec nemůže!). Když před svítáním na Štědrý den jej zakryl Měsíc, astrologicky je to významný úkaz. Protože Měsíc – Luna, to je takový dobrák od kosti, svítící milencům, kteří se mají opravdu rádi. A také básníkům, snílákům a vůbec hodným lidem. Dokonce byl při tom zakryt v úplňku. Jistě výklad nemusíme zdůrazňovat: Dobro vítězí nad zlem! Hned po Novém roce, 4. 1., létaly vydatně meteority roje Kvadrantid. I z Alšovic bylo možné mezi mraky to krásné divadlo pozorovat. Hned na to objevili hvězdáři dvě nové komety (viditelné jen dalekohledem). 4. 2. ráno si daly těsné dostaveníčko („trojnou konjunci“) Měsíc, Venuše a Jupiter. Byla to nebeská schůzka samých dobráků plných lásky.

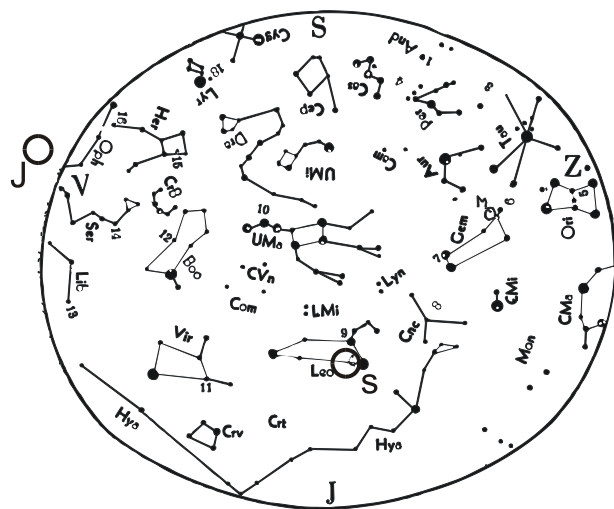
I při nástupu jara budou hvězdná nebesa předvádět své krásy. Ale to už bychom šli do podrobností, chceme však jen nastínit hlavní, nepřehlédnutelné úkazy. A jak se blíží a nastupuje duben, to už Orion najdeme jen večer na západní obloze a pak se nám skoro na půl roku schová. Když nám Orion z hvězdných dálek mizí, končí vláda zimy. Až na konci léta v časných ranních hodinách na nás jen krátce pohlédne z východní oblohy. Ale pak bude stoupat a bedlivě nás sledovat zase až do jarních měsíců. To všechno jsou nebeské krásy pro duši člověka, pro básníky a hvězdoporce.

Jenomže v tomto zajímavém roce se děje i něco astrofyzikálního, tedy úkazy nepřehlédnutelné ani těmi největšími skeptiky a suchary. Pokusím se to vysvětlit. Když jsme se v uplynulých letech kolem poledne (opatrně) podívali do Slunce, mířil jeho severní magnetický pól vzhůru, jižní dolů. Tak to teď platilo celých dvanáct let.

Slunce má totiž své aktivity (kdy se projevuje období mnoha slunečních skvrn a naopak období téměř bez skvrn – to máme právě nyní, takový cyklus trvá zhruba jedenáct let). Astronomové právě koncem minulého roku napjatě čekali, kdy nastoupí cyklus č. 24 (ten končí měl číslo 23). Jakmile totiž cyklus 24 nastoupí, magnetické póly Slunce se rychle převrací a kolem poledne bude mířit vzhůru pól jižní, dolů severní. A nejen to. S nástupem nové polaroty se mění na naší Zemi řada věcí. Lidé prý věnují vyšší pozornost lidským vztahům než hromadění bohatství, mění se politika, jsou výkyvy v úrodě, ba dokonce se mění i móda! Podle zkušených odborníků na tyto věci by například měly zase vejít v oblibu mužů dívky a ženy baculaté místo současných vyhublých anorektiček. Tak se dejme překvapit, prý to ale spolehlivě platí. První náznak obracející se magnetické polaroty Slunce pozorovali astronomové právě 1. 1. 2008! Že by to bylo i osudové?

V dějinách lidstva jsou zaznamenána období, kdy třeba sto let nový cyklus nenastoupí. Pak se pravidelně dlouhodobě na Zemi počasí ochladí, říká se tomu Malá doba ledová. I proto ti astrofyzici tak toužebně čekali na první náznak, že se probouzí ten očekávaný cyklus č. 24. Takže se máme na co těšit. Třeba zase bude zlevnění, lidi se budou na sebe usmívat, mladík se bude pyšnit kvetoucí dívkou, jakou s oblibou malovali staří mistři a jakým jsme v našem mládí fandili i my. Řidiči budou ohleduplní, děti ve škole budou dychtivě poznávat krásu českého jazyka, ano, budou zase číst a recitovat básně. Zamilovaní budou psát verše, krajem zaznějí písničky jako kdysi dávno, když byl život klidnější a pole se oralo pluhem, který táhl koníček. Pak se na nás Bůh s potěšením usměje a naší vlasti – i celé té rozbourané planetě – znovu požehná.

Ivan Šolc,
Alšovice

Poloha souhvězdí počátkem března v 0 hod., v polovině března ve 23 hod., koncem března a počátkem dubna ve 22 hod., v polovině dubna ve 21 hod. a koncem dubna a počátkem května ve 20 hod.

S = Saturn
J = Jupiter

Dozvuky vánoc Zimní nostalgie

Každým rokem přicházejí svátky štěstí, radosti při tom všem adventním shonu víceméně přináší jenom starosti.

I přes všechna předsevzetí ke sváteční pohodě – Vánoce jsou svátky dětí – nenechat nic náhodě.

A tak pečem, gruntujeme, všechny krámy vymeteme a sváteční pohodu v horečkách pak prostůněme.

Co sousedka, kdo to ví? nemá více cukroví?

Lidé letos soustředili všechny svoje starosti zda-li Čunek spořádaně tu „svou“ vládu opustí.

Svátky utekly jak voda, Nový rok nám sílu dodá? I když zprávy z NOVY naší radost žádnou nepřináší.

Přejem si však navzájem hlavně zdraví a mír všem. Trochu více upřímnosti mnohem méně závisti navzájem si pomáhati! To nám radost zajistí.

Ať jsme třeba ze Studnice, Jistebka či Alšovic, Bratříkova, Hutě, Krásné, nebo z Čížkovic, když si budem všichni svorně pomáhat jak v rodině, vyřeší se všechno hravě na úřadu v Pěncině.

Parlament nesmí být vzorem, toho mají všichni dost jak si hrají se zákonem, kdo by neměl někdy zlosti.

A na závěr děkování od třech králů požehnání, za dar, třebas maličký na údržbu kapličky.

Hodně štěstí všem přeje Meisnerová

Moudrá a stále živá slova

- Jaké slovo řekneš, takové uslyšíš v odpověď. (Homér, 8. století př. n. l.)
- Žij tak, aby se z tvých přátel nestali nepřátelé, ale aby se z tvých nepřátel stali přátelé.
- Nejkratší odpovědi ANO a NE vyžadují nejdelší rozmyšlení. (Pythagoras, 582 – 500 př. n. l.)

Velikonoční zamyšlení

Začátkem šedesátých let jsem byl služebně dva týdny v Brně. Byl únor, počasí nevlídné. Vracel jsem se večer z práce do hotelu, padal sníh s deštěm. V davu lidí šla proti mně skupinka mládeže, snad od čtrnácti do pětadvaceti let. Byli všichni nějak jiní, než okolní spěchající zástup. Otočil jsem se a dohonil je. "Nejste křesťanská mládež?" Má otázka je zarazila a přitkali mi. Dokonce se mi svěřili, že jdou na jakousi tajnou modlitební chvíli. Jejich důvěra šla tak daleko, že mne na mou žádost vzali s sebou (což pro ně tehdy bylo dost odvážné). V jakési suterénní odlehle místnosti jsem pak zažil milé překvapení. Nebyla tam zima, vedle byla kotelná a těch zhruba pětadvacet děcek, to bylo krásné společenství. Četly se úseky evangelií, na zemi na kolenou se všichni jednotlivě modlili za nemocné, spolužáky, za vlast.

Nakonec, před závěrečnou modlitbou Otčenáše, někteří podávali svá svědectví o setkání s Kristem. První byla dívka, která prý před maturitou beznadějně onemocněla zhoubnou nemocí. Pak už ani nemohla chodit do školy, nemohla jíst, byla velmi slabá a smutná. Tušila prý, že její nemoc je vážná, operace byla nemožná (tehdy ještě nebyla vypracovaná účinná chemoterapie). Děcka téhle skupiny začala ke své spolužačce docházet. A od nich pacientka slyšela o Kristu i o možnosti zázraku. Při návštěvách jí vyprávěli spolužáci různé školní historky a v závěru se společně za svou kamarádku pomodlili.

Aj, stojím u tvých dveří a klepu. Když mně otevřeš, budeme spolu večeřet.

Bez nátlaku, a na konci každé modlitby dodali: „Bud' vůle tvá.“ Nemocná byla vychována ateisticky, ale brzy přijala tuhle poslední naději. Ta dívka se zázračně během půl roku uzdravila, lékaři to shrnuli do zprávy jako „spontánní remise“. V době svého svědectví to byla dívka na první pohled zdravá a silná, už byla první rok po maturitě na nějaké nástavbě. Bylo to dojemné, své vyprávění skončila díkem za to, co ji potkalo, poznala tak úplně jiný život v blízkosti Krista.

Ve skupině byl dost invalidní mladý muž, bylo mu asi osmadvacet let, chodil o dvou holích. Když se naše setkání blížilo k závěru, řekl mi, že by chtěl jít kus cesty se mnou. Představil se mi jako Milan. Špatné počasí mu nevadilo, po rozloučení s ostatními nás s ním šlo snad pět. A on se svěřoval. Byl nejlepší žák a vynikající všestranný sportovec. Po maturitě byl přijatý na techniku a začaly mu nádherné prázdniny. Ale záhy dostal jakousi chřipku, ze které se nakonec vyklubala obrna, která postihla velkou část organismu. Poblý si dva či tři měsíce v umělých plicích a vrátil se pak domů jako dokonalý invalida. I Milan byl ateista. Lékaři mu sdělili, že zlepšení je skoro nemožné, ať je rád, že vůbec žije. Nejdříve tvrdě trénoval, až byl schopný velmi těžko se o dvou holích sám pohybovat. Rodiče chodili do práce, on sám ležel a měl chmurné myšlenky. A tak se rozhodl, že takový život nestojí za nic a naplánoval si sebevraždu. Vymyslel to tak, že v podvečer, když bude sám doma, se s dopomocí dopraví na nádraží, tam opět s pomocí spolucestujících nastoupí do vyhlédnutého vlaku a dojde tak tři stanice od Brna. Tam vystoupí, už bude tma, dojde za nádraží a dá se přejet vlakem, který měl jet za necelou půlhodinu. Začal plán provádět. Nastoupil v Brně do vlaku, tam unavený tím výkonem vešel do prvního kupé, kde seděla dívka a četla noviny. Formálně se pozdravili a on se začal ponorovat do svých myšlenek. Vlak se rozjížděl, dívka odložila noviny a vzhledla k němu: „Ale to nebyla ona, to byl Ježíš Kristus“ – vyprávěl vzrušeně. Byli v kupé sami, Kristus s ním navázal docela obyčejný rozhovor. Ne o smyslu jeho cesty, ani o jeho postižení, jen kamarádkové popovídání, při kterém se Milan cítil krásně. Když se vlak blížil k vyhlédnuté stanici, Kristus se na něj usmál a řekl, že si ještě něco dočte. Vlak zastavil, společník odložil noviny – a byla to zase ta dívka!! a rozloučili se. I teď, po řadě let, mi Milan potvrzoval vzrušeným hlasem, že se stal při tom setkání jiným člověkem. Tím druhým vlakem se vrátil do Brna, dopravil se domů (rodiče měli ten den přijít hodně pozdě) a rozhodl se studovat a žít. Ve skupince, s níž jsme společně pomalu postupovali nevlídným

nočním Brnem, byla jedna dívka. A on se jí chytil a vítězně prohlásil: „Tahle krásná holka je mé děvče a brzy se vezmeme!“ Bylo to tak, všichni jsme jim přáli Boží požehnání i šťastné manželství. Věřím, že dnes už mají možná i pravnoučata.

Proč to povídám? To není vymyšlené, je to pravda, já si vymýšlet neumím. Ti oba nemocní Boha odmítali a oba ho v krátkém čase našli a přijali jako svého nejbližšího kamaráda. Oba se při našem setkání těšili na Velikonoce, které tenkrát měly být podobně brzo jako letos. A jistě oba svým dětem i vnoučatům vyprávěli své neuvěřitelné příběhy, kterých už do dnešního dne prožili jistě víc.

Velikonoce nesou symbol i realitu nového života všemu stvoření. Nepohrdejme slavnou nabídku Pána Ježíše Krista stát se jeho blízkými přáteli, přijmout ho do svého srdce a dát se jím vést po té hrbolaté cestě života. Když jdeme s ním, není v závěru té cesty konečná, je to jen běžná přestupní zastávka a jde se dál, jde se zemí, kde je krásně, kde nás potřebují. I ta současná klopýtavá cesta se s ním stane lepší a radostnější. Hlavu vzhůru, čekají nás jasné dny! Pokoj vám.

Ivan Šolc, Alšovice

Stanovští ptáčníci

Mezi Zásadou a Hutí stávala za dávných dob lesní vesnička, Stanovsko. Byla to taková neveliká, ale utěšená osada, vklíněná jako zahrádka do okolních hlubokých lesů. Všichni její obyvatelé bývali náruživými ptáčníky. Zatímco obyvatelé okolních vesnic proměňovali přidělené pozemky v úrodná pole, Stanovští raději volili zaměstnání zajímavější, pohodlnější a výnosnější, než byla namáhavá lopota na zdejších kamenitých políčkách. Ptáků bývalo ve zdejších lesích za stara hojně, Stanovští znali dobře způsoby jejich života a snadno je zbavovali svobody. Ptáky prodávali ve městech za drahé peníze – měšťané si jimi zdobili své byty, mlsné jazýčky labužníků si na nich pochutnávaly a oděvníci užívali ptačí peří na ozdoby oděvů.

Stanovští museli platit svému panstvu do Navarova berně podle množství uloveného ptactva. I když poplatky byly vysoké, tvořily pouhý zlomek jejich tržby. Vrchnosti se hodily tyto poplatky do stále prázdné panské pokladny a proto ptáčníkům poskytovala stále rozlehlejší revíry, kde jim bylo dovoleno svobodně ptáky lapati.

Osadníci okolních vesnic neměli Stanovské lenochy a darmojedy v lásce, ještě více je však nenáviděl horlivý strážce zdejší přírody, skalní duch Muhu. V různých převlecích navštěvoval stavení Stanovských

Pokračování na str. 11

Povídání o kronikách a jejich významu

Dovolte mi krátké pojednání o kronikách, jejich poslání, důležitosti a významu. Domnívám se, že je dobré vědět, že náš současný život se vším, co k němu náleží, nezaniká s odchodem pamětníků, ale zůstává podchycen alespoň z těch nejzávažnějších hledisek pro naše budoucí pokolení.

Vedení kroniky je dáno zákonem, který se postupně vyvíjel do současné podoby.

– Zákon č. 80/1920 Sb. ze dne 30. ledna 1920 o pamětních knihách obecních v paragrafu č. 1 ukládá: Každá politická obec jest povinna založiti a vésti pamětní knihu obecní. Podepsáni: T. G. Masaryk, Tusar, Habrman, Švehla – všichni v.r.

– Zákon č. 169/1932 Sb. ze dne 17. listopadu 1932 v paragrafu č. 1 ukládá: Každá politická obec jest povinna poříditi svým nákladem pamětní knihu obecní nejpozději do 1. července 1933. Podepsáni: Malypetr, Černý, Dostálek, Dr. Trapl, Dr. Hodža a dal., všichni v.r.

– Směrnice ministerstva kultury č. 69421/1955 v článku 1 ukládá: U každého místního národního výboru musí být vedena kronika.

– Ve věstníku ministerstva školství a kultury z 21. 7. roč. XXVII jsou zveřejněny pokyny ministerstva kultury ČSR ke zhodnocení kronikářských záznamů za léta 1968 a 1969 v tom smyslu, aby všechny odbory kultury krajských a okresních národních výborů zhodnotili práci kronikářů za léta 1968 a 1969 a zápisy za toto období uvedly na pravou míru, pokud nejsou v souladu se zásadami politiky strany a vlády. (Bez komentáře)

– 14. března 2006 byl vydán zákon č. 132 „O kronikách obcí“, který v paragrafu č. 1 ukládá: Každá obec vede kroniku obce, do níž se zaznamenávají zprávy o důležitých a pamětihodných událostech v obci pro informace i poučení budoucím generacím. Tímto zákonem se zrušují zákony z roku 1920 a 1932. Podepsáni: Zaorálek, Klaus, Paroubek.

„Historie není jenom ta za námi. Dějiny nás obklopují a zároveň se neustále tvoří děním v každém nastávajícím, probíhajícím a vzápětí již uplynulým okamžiku. Historií v běžném chápání se ale toto dění stává pouze tehdy, pokud je nějakým způsobem uložena v paměti lidí. Kronika je jednou z forem záznamů historie. Smyslem psaní kronik obcí je zachycení co největšího počtu významnějších zpráv a popsání co možná všech významnějších událostí současnosti v daném místě. Kronikář obce zaznamenává současně důležité a pamětihodné události v obci a v přilehlém regionu v čase, ve kterém nás aktéři dění obklopují a míjejí, kdy děje probíhají nebo přiměřeně krátce potom. Kronika obce je tedy záznamem o současnosti pro budoucnost. Obsahuje informace

pro nejrůznější využití. Pokud splňují kronikářem zaznamenané skutečnosti potřebná kritéria, mohou pro historiky a pro mnoho dalších osob představovat podstatný vyprávěcí pramen k minulosti lokality blízké i ve vzdálené budoucnosti. Kronika není jediným pramenem poznatků o místě a regionu pro budoucnost, ale mohla by a měla by se stát pramenem, který jednou nebude moci být přehlížen.“ (PhDr. Jiří Bartoň: O kronikách obcí, Praha 2007).

Zdálo by se, že dnes, kdy jsme zahlcováni množstvím informací, a to těch nejnovějších ve sdělovacích prostředcích nebo pomocí internetu, kde navíc můžeme velice rychle nalézt detailní informace a data současná i minulé, je vedení kronik jakási práce navíc a možná i zbytečná. Přesto zápisy, prováděné osobou, která má k danému regionu osobní vztah, jsou a vždy nám byly jaksi bližší. Z platného zákona vyplývají pro kronikáře obcí především tyto úkoly:

– Získávání podkladů pro sestavování ročních zápisů do kroniky obce

– Zpracování konceptů ročních zápisů a jejich přepis do výsledné podoby kroniky obce za minulý rok

– Získávání příloh k ročním zápisům

– Získávání příloh k retrospektivnímu zápisu

Nad rámec těchto povinných úkonů jsou to i fotografické dokumentace o dění v obci, spolcích atd.

Náš Pěncín sestává ze sedmi vesnic, které jsou velikostí srovnatelné s menšími obcemi. Je obtížné aktuálně zaznamenávat dění ve všech těchto osadách a nezbyvá již mnoho času na vrácení se zpět. Proto si velmi cením práce soukromého badatele Vladimíra Novotného z Krásné, který je vášnivým a zaníceným historikem našeho regionu a vedle toho, že vytvořil krásnou a detailní mapu Pěncína, bádá po archívech a knihovnách po naší minulosti. Jistě jsou i další, jako například Josef Prokop z Alšovic, kroniku Alšovic krásně vedl pan Drobník a cenné zápisky pořizovala paní Hejduková z Bratříkova. Překrásnou a velice hodnotnou „Pamětní knihu Alšovic“ sestavil Miloš Halama. Uzavřel ji v roce 1960 a je možné ji nalézt na internetových stránkách.

Dokud mi budou zbývat síly a energie, budu se snažit pokračovat ve vedení kroniky podle svých schopností a možností. Velmi by mi pomohly jakékoliv informace z našeho Pěncínska, které je možné ponechat na obecním úřadě nebo napsat do „návštěvní knihy“ webové stránky www.pencin.cz. Přejí nejen sobě, ale hlavně nám všem, aby zápisy do kronik byly převážně kladné a optimistické.

Januška Smolková, kronikářka

Stanovští ptáčníci

Pokračování ze str. 10

a vymlouval jim jejich nekalou činnost, ti se však vždy všemu vysmáli.

Za panování slavného krále Jiříka v Čechách býval všude u nás takový blahobyt, že podobného dějiny u nás nikdy jindy nezaznamenaly. To mrzelo některé velmože a města v sousedních zemích, zvláště v Lužici a ve Slezsku, a ze závislosti činili do země úspěšného Jiříka časté vpády. Za záminku si vzali, že Jiřík trpí ve své zemi husitské kacíře a že je sám také husita. Také rytíř Bibrštejn s německými měšťany žitavskými a zhořeleckými vypravili silné křížácké vojsko k hradu Navarovu, který tenkrát patřil přímo králi Jiříkovi. Navarov měl tehdy jen slabou posádku a nedostačnou ochranu. Sotva však rozestavili křížáci na pravém břehu řeky Kamenice silné praky a houfnice, namířené na hradby Navarova, přijel od jihu na zpěném koni neznámý rytíř. Bílý vous mu zakrýval brnění až po pás, na lesklé přilbici mu vlála pštrosí pera barvy bílé a zelené a plášť byl ze zeleného sukna. Ihned se dal předvést k rytíři Bibrštejnovi a rozechvělým hlasem mu vyprávěl, že od Hrubé Skály sem táhne veliké husitské vojsko s králem Jiříkem v čele a každou chvíli mohou k Navarovu dorazit. Jakmile křížáci zaslechli o husitech, nikdo je neudržel a v nepořádku utíkali, odkud přišli. Tajemný rytíř v tom zmatku zmizel a nikdo netušil, že to byl přestrojený sám Mihu.

Od Navarova utíkali křížáci v nepořádku přes Držkov a Zásadu ke Stanovsku. Sotva sem dorazily jejich první čety, vyšlehly z několika stanovských domků mocné a ničivé plameny. Za malou chvíli hořely pak všechny domky této osady. Rudá záře se rozlila po celé obloze a svítila křížákům na neslavnou cestu.

V pláči naříkali Stanovští nad zlým osudem, když vtom, jakoby ze země vyrostl, se mezi nimi objevil onen rytíř v zeleném plášti a mohutným hlasem jim pravil: „Nebojte se již a nenaříkejte! Vy jste ztratili pouze své domky, svá hnízda, ale sami jste brali drobné lesní havěti to, čeho si každý, i ten drobný tvor, nejvíce váží! Je to svoboda. Buďte šťastni, že jste nepadli do zajetí ukrutných křížáků! Vám zůstane nejen svoboda, ale i zdravé údy. Máte tedy možnost si zase brzy své domky postavit. Přinutíte jen své paže k poctivé práci! Jedině poctivá práce vám může zacelit rány tohoto neštěstí a vrátit vám spokojenost. Rozejděte se nyní v pokoji a založte si nové domky, ale jinde! Tady vás již trpěti nemohu! Nikdy však již nečiňte ani bezbrannému ptactvu to, čeho si sami nepřejete!“ A sotva to rytíř dořekl, zmizel, jako by se byla pod ním zem slehla. Stanovsko zůstalo pak sto let pusté a neosídlené.

Zpracováno volně z: Beseda, 1947, č. 12

Kdysi dávno, když bylo na světě ještě více hodných lidí než zlých, se královským manželům narodila dcera. Dali jí po mamince jméno Anna, ale nikdo jí neřekl jinak než Anička.

Holčička rostla jako z vody. Byla veselá a kamarádká a ráda si hrála s dětmi dvořanů. Protože milovala přírodu, často se dostala i do podhradí a okolních lesů a skamarádila se také s dětmi poddaných. Rodiče to sice neviděli příliš rádi, ale protože dcerku nade vše milovali, ponechali jí v tomto naprostou volnost.

Tak Anička ubíhal život ve veselých hrách s jejími vrstevníky. Ani si nepovšimla, že se blíží její osmnácté narozeniny. Rodiče se sice občas zmínili o tom, že by rád přijel na návštěvu nějaký princ ze sousedního království, ale Aničku více zajímaly hry s dětmi a na vdavky neměla ani pomyšlení. A tak proběhla oslava princezniných osmnáctých narozenin pouze za přítomnosti rodičů a jejich blízkých známých a kamarádů. Dárků bylo hodně, protože taková událost nezůstala utajena ani vladařům sousedních království.

Anička měla ze všech dárků velkou radost. Jako poslední si k prohlédnutí úmyslně nechávala krásně zdobenou dřevěnou skříňku. Doufala a tušila, že ve skřínce objeví něco velmi zajímavého. Proto skříňku otevřela až večer sama ve svém pokoji. Nalezla v ní malý klíček na kožené tkaničce a svitek kůže s nápisem: „Ke štěstí je cesta klikatá, do pekla je cesta přímá. Klíček Ti bude náležet tak dlouho, dokud nepřiđeš na to, k čemu patří.“

Princezna marně přemýšlela, k jakému zámku by se klíček mohl hodit. Na hradě už s kamarády prolezla každý kout, ale zámek bez klíče nikde žádný nebyl. Zavěsila si tedy klíček na krk a zasunula ho za šaty, aby o něm nikdo nevěděl. Několik dní ji ta záhada trápila, ale postupně na klíček i na nápis na kůži zapomněla. Dále věnovala všechny svůj čas bezstarostným dětským hrám.

Tak uběhl skoro rok od princezniných osmnáctých narozenin. Jednou se vracela pozdě večer z hájovny. S dětmi hajného trávil v přírodě snad nejvíce času. Vyprovodit k hradu nebo aspoň na okraj lesa nikdy nechtěla – vždyť cesta nebyla dlouhá a o tom, že by v království někdo někoho přepadl, neslyšela vyprávět ani od babiček. Obloha se ale najednou zatáhla a rychle se setmělo. Blížila se bouřka. Anička se pustila nejkratší cestou k hradu. Samotné jí déšť nevalil a bouřky se nebála, ale věděla, že by rodiče o ni měli strach. Často jí vytýkali toulání do noci, ale Anička

vždycky dala přednost zábavě s vrstevníky před brzkým návratem domů.

Cesta do hradu vedla oklikou, ale Anička se bez dlouhého rozmýšlení pustila přímo přes les. Musela se sice prodírat křovím, ale na hrad stačila doběhnout ještě před prvními kapkami deště. Ráda sledovala bouřku z okna svého pokojíku. Při převlékání zjistila, že nemá na krku klíček, který na noc vždycky odkládala na stolek u postele. Nejdříve ho chtěla jít hned hledat. Pak si ale uvědomila, že venku je už skoro úplná tma. Rozhodla se, že to nechá až na ráno.

Druhý den ale zase přšlo a Anička se mokrého lesa nechtěla. Navíc pro klíček, který k sobě nemá nikde na hradě zámek. Odpoledne jí to ale přeci jenom nedalo a vydala se klíček hledat. Předtím se ale ještě chtěla podívat na nápis na kůži, jestli se z něj o klíčku nedá vyčíst něco víc, jestli před rokem přeci jen něco nepřehlédla. Vyndala ze skříňky ozdobnou krabičku, vyjmula z ní svitek kůže a strnula překvapením – většina nápisu byla pryč. Zůstala jediná věta: „Do pekla je cesta přímá.“ Po ostatním nebylo ani památky.

Anička už na nic nečekala a rychle vyběhla do lesa klíček hledat. Po hodině marného hledání se na ni přeci jen usmálo štěstí – v křoví na větvičce visela přetržená kožená tkanice. Klíček nemůže být daleko. S novou chutí se pustila do hledání, ale klíček jako by se do země propadl. Uběhla další hodina a pořád nic. Nakonec už se chystala k návratu domů. Vtom se za jejími zády ozval příjemný mužský hlas: „Čekal jsem tě už ráno.“ Princezna se prudce otočila. Stál před ní hezký mladý muž. Podívala se mu do očí, ale hned musela zrakem ucuknout. Zkusila to znovu, ale se stejným výsledkem – nesnesla jeho pronikavý pohled ani chvíli.

„Kdo jsi?“, zeptala se ho. Místo odpovědi neznámý muž pokračoval: „Vím, co hledáš. Tu věc mám u sebe já a beze všeho ti ji hned vrátím“. A na dlani podal princezně ztracený klíček. Anička si ho vzala a uvázala si ho opět na krk.

„Kdo jsi a jak víš, co jsem hledala?“

„Jsem tvoje špatné svědomí. Vím o tobě úplně všechno.“

„Špatné svědomí?“, podivila se Anička: „Ale jak to, že jsem se s tebou doposud nesešla?“

„Špatné svědomí má každý člověk a setká se s ním jen jednou v životě. Potom už mu stačí vědět, že opravdu je. Poprvé se s ním každý setká, když provede něco nepěkného a uvědomí si, že to, co provedl, bylo nepěkné. Většina lidí se setká se svým špatným svědomím už brzo v dětství. A

potom je pronásleduje a pálí jako tebe můj pohled. Jsme nejmocnější armáda v boji proti pekelným silám. U tebe jsem na toto setkání musel čekat hodně dlouho. Pokud tě moje vyprávění zajímá, pojďme se vrátit na cestu a posadíme se na lavičku, ať nemusíš pořád bojovat s nutkáním podívat se mi do očí.“

Vyšli na cestu, usedli na lavičku a muž pokračoval: „Žila jsi prázdny život. Jediné, co tě zajímalo, byla tvoje vlastní zábava. Nikdy ses nenamáhala přemýšlet, co cítí a prožívají jiní lidé. Proto jsi také nikdy neměla a ani nemohla mít nikoho opravdu ráda. Mnoha lidem jsi ublížila a ani o tom nevíš. Proto jsem se ti dříve nemohl objevit. Nejvíce tvoje chování mrzelo a stále mrzí rodiče. Z lásky k tobě ti dali úplnou volnost a ty's je mnohokrát nechala čekat dlouho do noci, když ses vracela ze svých her a toulek. I včera jsi z lesa utíkala jenom proto, aby ses vyhnula jejich smutným a vyčítavým pohledům, a ne proto, že by ti opravdu záleželo na tom, co prožívají. Tvoji vrstevníci, se kterými si tak ráda bezstarostně hraješ, mají mnohem těžší život než ty. Napadlo tě někdy, čím bys jím mohla být prospěšná? V den svých osmnáctých narozenin jsi dostala spoustu dárků. Některé i ze sousedních království. Víš vůbec, kdo ti je poslal? Přemýšlela jsi nad tím, co komu dáš v den jeho narozenin? Napadlo tě někdy, že dárek, který sama uděláš třeba za pouhou hodinu, je milejší než sebedražší a sebekrásnější věc, na které nemáš žádný podíl? Přesto se tvoje svědomí ozvalo až takhle pozdě, a to ještě zdaleka ne naplno. Měla jsi jenom takový neurčitý pocit, že se stalo něco, co se stát nemělo a že to musíš napravit. Přitom jsi hned věděla, že klíček není od žádných dveří na hradě, ale dál už jsi po ničem nepátrala. I když jsi podvědomě cítila, že na klíčku závisí tvůj osud a tvoje štěstí“.

„Co jsem ale měla dělat?“, přerušila muže princezna.

„Měla ses zajímat o to, kdo ti dárek poslal. Měla jsi opustit přímou a snadnou cestu a pátrat, kam klíček patří.“

„A ty víš, kdo mi klíček poslal a k jakému zámku patří?“, nenechala muže domluvit princezna.“

„Ano a také ti to prozradím, protože věřím, že ještě není pozdě sejít z přímé pohodlné cesty, která vede do pekla. Dobře mě tedy poslouchej: Ten klíček ti poslal princ ze sousedního království. Nepřizvala jsi ho na oslavu svých narozenin a on se pokusil získat tvůj zájem o něco opravdovějšího, než jsou dětské hry. Ví o tobě už

Pokračování na str. 13

Velikonoční příloha pro děti

Princezna a čaroděj

Pokračování ze str. 12

od dětství. Má doma spoustu tvých obrazů. A doufal, že se konečně setkáte a uvidí tě živou. Od tvých narozenin uplynul skoro rok a v jeho království se mezitím stala událost, o které zatím nikdo z lidí neví. A která by se nebyla stala, kdyby tě klíček na hrudi páčil víc. Princ není jediný, komu se líbíš a kdo by tě chtěl za ženu. Má tě rád ještě jeden mocný čaroděj. Je hodný a nikdy nikomu neublížil. Až teď princovi, a to jen z lásky k tobě. Začaroval se do podoby prince a zaujal jeho místo. Chová se úplně stejně, jako by se choval princ. Je stejně čestný, milý, statečný a laskavý a ani nic špatného nezamýšlí. Pouze tě chce získat za ženu.“

„A co se stalo s princem?“, nevydržela princezna.

„Princ je jedním ze sloužících na hradě, kde se měl stát po svatbě králem. Čaroděj mu vzal paměť. Nic neví a nikdy se nic nedozví. A pokud ty nebudeš chtít, dožije svůj život spokojeně jako sloužící. Stejně jako ty prožiješ spokojeně svůj život jako královna po boku hodného čaroděje, kterého nikdo nikdy od prince nerozezná. Pokud ti nebude vadit, že to není skutečný princ a že opravdový princ dělá sluhu na hradě.“

Muž se na chvíli odmlčel. Očekával od princezny spoustu otázek a ty také hned přišly. Nejdříve si pomyslela, že kdyby jí to muž nevyprávěl, prožila by spokojený život s čarodějem, o němž by se právem domnívala, že je princ. Okamžitě ale na sobě ucítila pronikavý spalující pohled svého svědomí, přestože se dívala stále před sebe na zem. Začala tedy odjinud: „Jak tohle všechno víš? Sám jsi říkal, že to nikdo z lidí neví, a ty jsi přeci jenom moje špatné svědomí.“

„Jako se scházíte a mluvíte spolu vy, lidé, scházíme se a mluvíme spolu i my, špatná svědomí. A špatná svědomí mají i čarodějové. Ale čekal jsem od tebe úplně jinou otázku.“

Anička se zastyděla. Začínala chápat, že tohle není dětská hra, ale že se jedná o život a štěstí člověka.

„Jsi mnohem sobečtější, než jsem si myslel“, pokračoval muž sám: „Vždyť ty ani nevíš, jak se člověk, který usíná a vstává s tvým jménem na rtech, jmenuje. A zase myslíš jen na sebe a na svůj spokojený život.“

Anička si uvědomila, že skutečně nezná jméno prince. Přestože prince nikdy neviděla, teď jí ho bylo líto. „Řekni mi, prosím, jak se jmenuje a jak mu mohu pomoci?“

„Jmenuje se Jan a pomoci mu můžeš, i když to bude velice obtížné. Musela bys

totiž mezi sloužícími najít skutečného prince a takto ho oslovit. Potom opět nabude svojí podoby, čaroděj mu dobrovolně uvolní svoje místo.“

„Mohu prince mezi ostatními podle něčeho poznat?“

„Na první pohled ne. A ani na druhý, třetí ani desátý. Ale možné to přec jen je. Musíš čekat na náhodu a ve správný okamžik se správně rozhodnout. Víc už ode mě vědět nepotřebuješ. Jednu důležitou věc ti ale přeci jen ještě řeknu – člověk a čaroděj spolu nemohou mít děti.“ Jen to muž dořekl, zmizel, jako by se pod ním země slehla.

Anička si teprve teď uvědomila, že už je tma, a vydala se na cestu domů. Hned jí ale napadlo, že se zapomněla zeptat, od čeho je klíček, který při každém kroku cítila na hrudi.

Druhý den ráno se zeptala rodičů, kdo jí daroval k narozeninám ozdobnou skříňku. Dozvěděla se, že to byl skutečně princ Jan ze sousedního království. Rodičům vysvětlila, že se za ním musí podívat. Rodiče nad tou změnou chování sice kroutili hlavami, ale protože byli zvyklí Aničce v ničem nebránit, nechali ji jít. Do sousedního království nebylo daleko a cesty byly bezpečné.

Cestou přemýšlela, co má vlastně dělat. Nevymyslela nic lepšího, než že jde poděkovat za dárek a dál že se uvidí. Na hradě ji přijali se všemi poctami a hned ji uvedli ke králi a královně. A když se dozvěděli důvod návštěvy, tak i před prince. Ten seděl ve své komnatě a četl knihu. Dávno věděl, že je princezna na cestě k němu. Přesto skoro oněměl úžasem, když uviděl Aničku živou. Ta, která se na něho dívala každý den z několika obrazů, stála najednou před ním.

Anička byla také udivena. Princ se jí na první pohled zalíbil a po krátké době zjistili, že si velice dobře rozumějí. Ani ji nemusel dlouho přemlouvat, aby u nich na hradě nějaký čas zůstala. Král i královna souhlasili a k princezniným rodičům poslali posla se vzkazem, že Anička v pořádku dorazila a že se nějaký čas zdrží. V princově milé společnosti ubíhal příjemně den za dnem. Anička se sice nemohla zbavit nepřijemného pocitu, že je to všechno jenom falešná hra, ale na druhé straně byl princ a jeho rodiče tak milí, že chvílemi váhala, jestli je vyprávění jejího špatného svědomí vůbec pravdivé. Nepřestávala ale sledovat služebníky a čekala na náhodu, i když nevěděla na jakou.

Jednou večer se zastavila u okna na chodbě a pozorovala západ slunce. Nejdříve si ani nevšimla, že ve výklenku kousek od

ní jsou dva sloužící a pološeptem se o něm baví. Nechtěla jejich hovor poslouchat, ale nakonec se tomu neubránila. Z útržků hovoru vyrozuměla, že jeden z nich včera rozbil vzácnou vázu, nepříznal se a vina padla na jeho kamaráda. A večer se mu poprvé zjevilo jeho špatné svědomí jako hezká dívka s nesnesitelně spalujícím pohledem. Mladíkovi mohlo být stejně let jako princovi.

Anička nepochybovala o čestnosti skutečného prince Jana a po krátkém váhání předstoupila před mladíka a řekla: „Ty jsi princ Jan.“

Ze služebného se v tom okamžiku stal princ podobou i oblečením na vlas podobný tomu, co ji před pár dny přijal ve své komnatě a s nímž příjemně trávila většinu času. Anička ho radostí políbila. Princovi se také okamžitě vrátila paměť. Společně se šli podívat do pokoje, kde ještě před chvílí seděl princ – čaroděj. Pokoj byl prázdný.

Anička hned napadlo, že kdyby neměli svědka – druhého sloužícího – nemuseli by nikomu nic říkat. Ani rodičům. Takhle ale všechny seznámili s tím, co se vlastně stalo.

A jak už to v pohádkách bývá, zanedlouho byla svatba a pak se šťastným manželům narodil chlapeček. Dali mu jméno Jan. A za dva roky na to holčička. Ta dostala jméno Anna, ale nikdo jí neřekl jinak než Anička. A královští manželé žili spokojeně až do smrti.

Po smrti se královna Anička dostala před boží soud. A Bůh vyřkl ortel: „Peklo!“

Anička se zhrozila: „Proč? Komu jsem ublížila?“

„Mnoha lidem“, odpověděl Bůh.

„Ale já o žádných nevím“, bránila se Anička.

„Nevíš, protože jsi celý život o problémech a citění druhých lidí nepřemýšlela vůbec, nebo jen povrchně. Kde je klíček? Měl ti náležet tak dlouho, dokud nepříjdeš na to, ke kterému zámku patří!!“

„Ten klíček je v ložnici na mém nočním stolku.“

„No vidíš. Kdybys pátrala po zámku, ke kterému patří, objevila bys v královské ložnici skříňku podobnou té, kterou jsi kdysi dostala od prince Jana. Klíček od ní není, ale našla bys v ní svítek kůže se slovy: „Klíček nepatří k žádnému zámku. Je to jen symbol pro lidi, kterým je třeba ukázat cestu životem a naznačit jeho smysl. Najdi takového člověka a klíček mu daruj.“ A tobě zůstal klíček dál, i když už pro tebe neměl cenu. Alespoň sis to myslela. Ale on ji stále měl.“

Pokračování na str. 14

Princezna a čaroděj

Pokračování ze str. 13

„Jak to? Vždyť jsem prince vrátila zpět tam, kam patřil a prožila jsem s ním hezký život.“

„Ale kdepak! Prince jsi mezi sloužícími nepoznala. Copak se může poctivému a čestnému člověku ozvat špatné svědomí až v dospělém věku? Měla jsi za manžela muže, který byl stejně citově povrchní a sobecký jako ty. Možná proto jste si tak dobře rozuměli. Princ Jan to ale nebyl.“

„Ale jak se mohl obyčejný sloužící změnit na prince?“

„To zařídil čaroděj. Měl tě raději než sám sebe. Celý tvůj zbytek života věřil, že poznáš svůj omyl a že ti ho pomůže napravit. Setkáš se s ním v pekle. Čarodějové jsou sice nesmrtelní, ale některé věci dělat nesmějí. Láska je někdy nejsilnější hybnou silou v konání nejenom lidí. To ty ale nedovedeš pochopit.“ Bůh se na chvíli odmlčel.

„Zkazila jsi život princi. To byl ten druhý mládenec v tom výklenku na chodbě. On sám to dodneška neví. A tak žije život, který byl určen pro někoho jiného. Ještě štěstí, že rodiče sloužícího, který se stal tvým mužem, už byli po smrti. Nikdo by jim nikdy nevysvětlil, jak a proč zmizel jejich syn z povrchu zemského. Vím, co chceš namítnout. Že to všechno způsobil čaroděj svými kouzly. Ano, způsobil toho dost, ale všechno jenom z lásky k tobě. Nikdy nechtěl nikomu ublížit a to ho nakonec stálo život. Tvoje povrchnost a lhostejnost k druhým lidem je ale daleko horší. Ani špatné svědomí ti moc nepomohlo. Budeš se muset vydat na cestu. Za dveřmi už čeká tvoje komorná. Přežila tě jenom o necelý den. Bez tebe ztratil její život smysl. S tou se ale v pekle nesetkáš...“

Luboš Blahout © 2008

Čeština

Slovní ráčkové - palindrom: slova nebo věty, které dávají stejný smysl čteny oběma směry.

nepochopen

nepotopen

ležel, nesen, kajak, madam, nejen, radar, tahat, tišit

Větní ráčkové:

Nebublal buben?

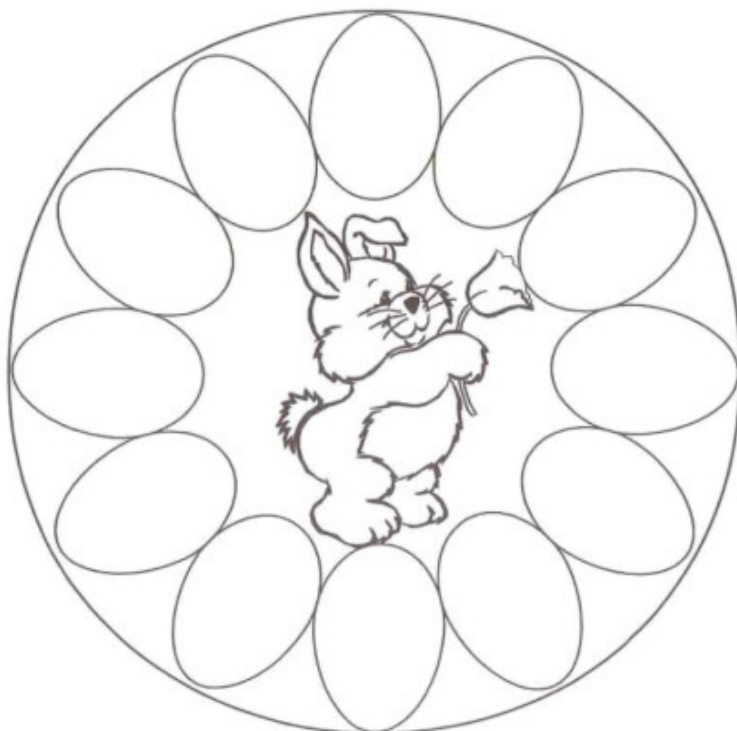
Motýla má malý Tom.

Větní slabikové ráčkové:

Da-la mi ka-nár-ka Mi-la-da.

Dří-mou tři mis-tři mou-dří.

Vymalujte si obrázky

Jazykolamy

Ploužil se dlouze pouhou strouhou dlouhou.

Strýc Šusta suší švestky v Sušici.

Svišť sice svisle visel, zasvištět svist slyšel sysel.

Zalyžařivší si lyžař potkal nezalyžařivší si lyžařku.

Velikonoční příloha – Velikonoce a jejich symboly

Beránek

Je jedním z nejstarších užívaných křesťanských symbolů. U židů byly ovce symbolem Izraelity jako člena „Božího stáda“, o něž se stará jejich Pastýř – židovský Bůh. V křesťanské církvi beránek představuje ukřižovaného a zmrtvýchvstalého Krista, který byl jako nevinný, čistý a poslušný beránek obětován na kříži a jeho krev zachránila pokřtěné od hříchu a od smrti. Podobně jako u Izraelitů byl beránek i u křesťanů jedním z tradičních velikonočních pokrmů. V našich zemích jehněčí pečení v 19. století vystřídal beránek upečený z těsta.

Kříž

Symbol kříže je mnohem starší než křesťanství. Ve starověkých náboženstvích vyjadřoval kříž sepjetí člověka, přírody a nebeských sil a vzájemné propojení božského a lidského světa. Kříž je nejdůležitějším symbolem křesťanství, protože Kristus byl odsouzen k smrti ukřižováním na kříži.

Vejce

Už od pohanských dob je vejce symbolem nového života, plodnosti, úrodnosti a vzkříšení. Běžnou součástí křesťanských Velikonoc se vajíčka stala v průběhu 13. století. V našich zemích pochází první zmínka o velikonočních vejcích ze 14. století. Ve 2. polovině 19. stol. se stále častěji začala v cukrárnách objevovat čokoládová vajíčka, která jsou dodnes oblíbeným velikonočním dárkem v mnoha zemích světa.

Pomlázka

V předkřesťanských dobách se šlehání mladými zelenými proutky připisoval magický „omlazující“ účinek. Odtud zřejmě pochází i název: pomlázka – pomladit, omladit. V našich zemích patří „chození s pomlázkou“ k nejstarším velikonočním obyčejům. Pomlázkou se označuje nejen nástroj určený ke šlehání (spletený z různého počtu vrbových proutků), ale i koledování – vejce, sladkosti...

Mazanec

Mazanec je nejstarší české obřadní pečivo. Má tvar chlebového bochníku, aby připomínal „Boží dárek“. Před pečením se mazance nařezávají křížem v připomínku ukřižování Ježíše. Vždy na Boží hod velikonoční se světi spolu s ostatními pokrmy.

Velikonoční svíce – paškál

Kult světla byl nedílnou součástí většiny náboženství dávno před vznikem křesťanství. Ve Starém zákoně je světlo spojováno se životem. Velikonoce jsou spjaty s paškálem – velikonoční svící, která je znamením vzkříšeného Krista – „Světlo Kristovo!“

Velikonoční zajíček

Patří k nejmladším symbolům velikonočních svátků. Přesto je velmi rozšířený ve většině zemí. Své místo má zajíc v mnoha náboženstvích a mytologiích – řecké, egyptské, čínské, kde symbolizuje štěstí, plynoucí čas, krátkost života. Lidé dlouho věřili, že zajíc nikdy nespí. Věčně bdící zajíc byl někdy brán jako symbol věčného života a zmrtvýchvstání. O Velikonočních tak byl ztotožňován s obrazem vzkříšeného Krista, který „přemohl spánek smrti a vystoupil z hrobu do věčného života.“

Popeleční středa

Křesťané se začínají na Velikonoce připravovat čtyřicetidenním obdobím, nazývaným postní doba. Začíná popeleční středou. Ten den se světi popel z ratolestí (kočiček), které byly posvěceny minulý rok na Květnou neděli. Tímto popelem dělá kněz věřícím na čele kříž (uděluje popelec) se slovy: „Pomni, človče, že prach jsi a v prach se obrátíš.“ Postní doba je dobou kající, ušetrání a modliteb. Je přípravou na slavení velikonočního tajemství.

Květná neděle

Je to poslední neděle před Velikonocemi a začíná jí velikonoční (svatý) týden. Říká se jí „Květná“, protože se světi kvetoucí ratolesti (u nás „kočičky“) na památku slavného vjezdu Ježíše Krista do Jeruzaléma. Zde ho lidé vítali palmovými ratolestmi.

Zelený čtvrtek

Večerem Zeleného čtvrtka začíná první den velikonočního tridua (třídenní). Je to památný den Poslední večeře, při níž Ježíš ustanovil tajemství eucharistie. Církev také ten den děkuje za dar svátostného kněžství. Při chvalozpěvu se naposledy rozezívají zvony a utichají až do Velikonoční noci. Utichají také varhany. Církev si bděním a modlitbami připomíná bdění a úzkost Ježíše Krista v Getsemanské zahradě.

Velký pátek

Velký pátek je dnem hlubokého smutku a je připomínkou události posledního dne života Ježíše Krista. Tento den se neslaví bohoslužba, pouze probíhají posvátné obřady. Součástí pobožnosti je odhalení a uctění svatého kříže a čtení pašíí (texty popisující umučení a smrt Ježíše Krista). Velký pátek je v církvi prožíván jako den postu, ve znamení smutku, ticha, rozjímání.

Bílá sobota

Den odpočinku Ježíše Krista v hrobě. Název „bílá“ je zřejmě odvozen od bílé barvy roucha novokřtěnců, kteří právě tento den byli pokřtěni. Bílé roucho je znakem čistoty, připomíná smytí hříchů křtem. Tento den se světi oheň, od kterého se zapálí

Symbol velikonočního zajíčka náš národ převzal z Německa. Zde byl zvyk obdarovávat děti vajíčky od velikonočního zajíce zaznamenaný už ve 2. polovina 17. stol.

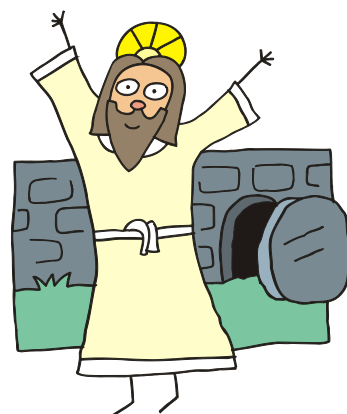
Jidáše

Obřadní pečivo, které se peklo na Zelený čtvrtek a Velký pátek. Připravovalo se z kynutého těsta a mělo podobu vdolku nebo tvar stočeného provazu, připomínajícího oprátku, na které se oběsil Jidáš po zradě Ježíše. Jidáše se jedly pokapané medem.

velikonoční svíce – paškál. Podle starodávného zvyku, vycházejícího ze židovského počítání času, začíná nový den již po západu slunce (předěšlého dne). Oslava vzkříšení tak tedy začíná večer před Bílou sobotou nebo v noci.

Boží Hod velikonoční

Den vzkříšení Ježíše Krista – největší a nejslavnější svátek celého křesťanského roku. „Toto je den, který připravil Pán, jásejme a radujme se z něho“. Tento den se také světi velikonoční pokrmy – beránek, vejce, mazanec.

Velikonoční koledování

Paní mámo zlatičká,
darujte nám vajíčka.
Nedáte-li vajíčka,
uteče vám slepička,
do horního rybníčka
a z rybníčka do louže,
kdo jí odtud pomůže?

Hody, hody, doprovody,
já jsem malý zajíček,
utíkal jsem podle vody,
nesu pytlík vajíček.
Potkala mě koroptvička,
chtěla jedno červené,
že mi dá lán jetelíčka
a já řekl: né, né, né.
Tam na břehu za potokem,
tam mám strýčka králíčka,
tomu nosím každým rokem
malovaná vajíčka.

Velikonoční příloha – recepty

Jaro znamená nový začátek a naději. Jaro nám přináší svátky Velikonoc. Ustálila se zásada, slavit tyto svátky po jarní rovnodennosti, v neděli po prvním jarním úplňku, což může být mezi 22. březnem a 25. dubnem. Celé předvelikonoční období i Velikonoce samy jsou od pohanských dob plné různých obyčejů. Na samém počátku je Masopust a na konci Pondělí velikonoční. Některé staré tradice se udržely dodnes, některé postupem doby vymizely úplně. Na velikonočních stolech se již po staletí objevuje též velikonoční nádivka nebo též „hlavička“, do které se přidává symbol jara, tedy vše čerstvé, zelené, a nikdy se nevynechávají nasekané mladé kopřivy.

Velikonoční nádivka

„hlavička“

½ kg vařené vepřové plece, ¼ kg uzeného vařeného masa, ¼ litru mléka, 7 vajec, 7 rohlíků (nebo 1 veka), miska nasekaných kopřiv, pro chuť další jarní bylinky, sůl, pepř, máslo na vymazání zapékací nádoby.

Rohlíky nakrájíme na kostičky. Oddělíme vaječné žloutky od bílků. Žloutky rozšleháme s mlékem a zalijeme pečivo. Necháme vsáknout. Uvařené maso pokrájíme nadrobno. Všechny bylinky nasekáme. Kopřivy před přípravou nejprve spaříme horkou vodou. Namočené pečivo osolíme, opepříme a vmícháme maso i bylinky. Ušleháme tuhý sníh z bílků a lehce ho vmícháme do připravené nádivky. Zapékací nádobu dobře vymažeme máslem, rovnoměrně rozprostřeme nádivku, na povrch můžeme položit několik plátků másla a předeheat troubě upečeme dozlatova. Je výborná teplá i studená.

Mazanec

– jeden z nejoblíbenějších

1/2 kg polohrubé mouky, 2 žloutky, 100g másla, 100g práškového cukru, citrónová kůra, sůl, 25 g droždí, 1/4 l mléka, 50 g rozinek, 50 g mandlí, vejce na potření, tuk na plech.

Třeme máslo, cukr, žloutky, citrónovou kůru a pořádnou špetku soli. Pak přidáme kvásek (trochu vlažného mléka, droždí, lžici hladké mouky, 2 kostky cukru), dále mouku, zbytek mléka, rozinky a mandle. Vypracujeme tužší těsto. Vytvoříme tvar mazance a necháme asi hodinu vykynout. Potřeme jej rozšlehaným vajíčkem a necháme ještě půl hodiny kynout. Pak střed nařízneme do tvaru kříže, znovu pomazeme vajíčkem a dáme péci přibližně hodinu.

Jarní řezy

210 g tuku, 210 g práškového cukru, 210 g polohrubé mouky, 210 g ořechů, 6 bílků. Poleva: 6 žloutků, 150 g práškového cukru, eventuelně čokoládová poleva.

Našleháme tuk s cukrem, vmícháme ořechy a střídavě opatrně vmícháme mouku a sníh (šlehaný se špetkou soli, sníh je pevnější). Těsto namažeme na vymazaný a vysypaný plech a upečeme. Na ještě horké řezy natřeme ušlehané žloutky s cukrem (šleháme, až pěna zesvětlá). Než poleva docela zaschne, můžeme například přilepit ozdobné malinké cukrové kytičky... Na zaschlou polevu je možné ještě natřít čokoládovou polevu, ale pak jsou řezy dost sladké.

Beránek z nastavovaného piškotu

4 žloutky, 4 lžice horké vody, 120 g práškového cukru, 4 bílky, 4 lžice studené vody, 80 g práškového cukru, citrónová kůra, 1/4 prášku do pečiva, 200 g hrubé mouky.

Šleháme žloutky a slabým pramínkem přidáváme horkou vodu. Pak zašleháme 120 g cukru. Z bílků ušleháme tuhý sníh spolu se studenou vodou. Přidáme do něj 80 g cukru a opatrně vmícháme. Přidáme kůru z citrónu. Spojíme bílky se žloutkovou směsí a postupně lehce vmícháme mouku s práškem do pečiva. Upečeného beránka pocukrujeme nebo polijeme čokoládovou polevou nebo nazdobíme vařeným sněhem s cukrem – (poměr bílků na sníh a cukru asi jako na kremrole). Oči vytvoříme kapkou čokolády nebo rozinkami. Nakonec mu uvážeme mašli.

Ostré pikantní vejce

– nakládané

10 vajec, půl litru bílého vína, čtvrt litru octa, 3 lžice soli, 2 stroužky česneku, 2 feferonky, 1 lžička hořčičného semínka, 2 bobkové listy, 2 bobule jalovce, 1 lžička kuliček nového koření, lžička tymiánu. Vejce uvaříme natvrdo, oloupeme a uložíme do sklenice, kterou můžeme uzavřít. Marináda: víno, ocet a sůl přivedeme prudce k varu, pak zmírníme a vaříme asi deset minut. Do horkého přidáme rozkrojené stroužky česneku, nakrájené feferonky a koření. Horký nálev nalijeme na vejce a necháme uležet čtyřicet hodin. Uchovávané v lednici. Vejce jsou kyselá a ostrá. Jsou výborná nakrájená na tenká kolečka na obložený talíř.

Velikonoční linecká vajíčka – plněná

Těsto: 310 g hladké mouky, 210 g másla, 100 g práškový cukr, 1 vejce, citrónová kůra.

Náplň: piškoty, práškový cukr, vanilkový cukr, máslo + pikantní zavařenina.

Poleva: čokoláda na vaření nebo bílá, Omega, práškový cukr, zdobení.

Pomůcky: starší polévkové lžice špičatého tvaru, špejle, polystyrén.

Z ingrediencí uděláme linecké těsto, které natlačíme do lžic (podobně jako do formiček) a s nimi dáme péci. Držadlo podložíme tak, aby lžice ležely při pečení vodorovně – těsto by se jinak trochu sesulo a tvar by byl šišatý. Po upečení trochu vychladlé vyklepneme. Studené naplníme náplní – jako do košíčků – mleté piškoty, cukr, máslo, rum nebo rumovou trest. Dovnitř mezi půlky vajec můžeme dát pikantní zavařeninu a pak teprve náplň. Naplněná vejce napíchujeme na špejli a pícháme do polystyrénu. Takto se nám budou dobře natírat polevou. Posypeme je barevným máčkem, nebo zaschlé nazdobíme podobně jako perníčky.

Hančín Velikonoční beránek

Těsto: 25 dkg cukru, 4 žloutky, 6 lžic černé kávy, 20 dkg hrubé mouky, 10 dkg mletých ořechů, ½ prášku do pečiva.

Uvedené přísady vyšleháme, pečeme při 180°C dozlatova. Hotového beránka ozdobíme krémem či polevou.

ZPRAVODAJ OBCE PĚNČÍN C. 3/2007

Vydává – Obecní úřad v Pěničíně, Pěničín 57, 468 21 Bratříkov. Tisk: Tiskárna Losman. Uzávěrka č. 1/2008 dne 25. 2. 2008. Elektronická sazba Jana Daničková. Vydávání povoleno rozhodnutím OkÚ v Jablonci nad Nisou pod č.j. MK ČR E 10467 ze dne 27. 7. 2000. Náklad 750 kusů. Zdarma.